

Warszawa

Warszawa, Plac Zamkowy

Stolica polski powstała na przełomie XIII i XIV w. Jednak pierwsze ślady osadnictwa na tym terenie pochodzą już z IX w. Do powstania Warszawy w dużej mierze przyczyniło się osłabienie Polski spowodowane rozbiciem dzielnicowym. Najazdy Litwinów na nasz Kraj spowodowały przesunięcie się nadbużańskich szlaków handlowych bardziej na południe i krzyżowanie się ich z lokalną przeprawą przez Wisłę przy wsi Solec. Dokument potwierdzający prawa lokacyjne pochodzący z 1413r świadczy o tym, że wówczas Warszawa była ważnym ośrodkiem miejskim.

Pierwsza linia murów powstała w połowie XIV w. co sprzyja rozwojowi miasta: większe bezpieczeństwo to chętniej napływająca ludność a z nią rozwijający się handel. W 1408r książę mazowiecki wykupił Warszawę i w 1413 przeniósł tu stolicę Księstwa Mazowieckiego.

W XVI w gdy w centrum zainteresowań politycznych znalazły się tereny północne i wschodnie, król Zygmunt August coraz częściej przebywał w Warszawie czyniąc ją swoją rezydencją. Oficjalnie stolicą Polski nadal był Kraków.

Łazienki – pomnik Chopina

Dopiero pożar Wawelu w 1596 roku spowodował decyzję Zygmunta III Wazy o przeniesieniu stolicy do Warszawy, co odbywało się etapami.

Stołeczność Warszawy przyczyniła się do tego, że odbywało się tu wiele spektakularnych zdarzeń, między innymi 29 października 1611 zwycięzca spod Kłuszyna hetman polny koronny Stanisław Żółkiewski poprowadził ulicami Warszawy wziętego do niewoli cara Rosji Wasyla IV Szujskiego i zmusił go do ukorzenia się na sesji sejmu przed majestatem Zygmunta III. Za panowania tego króla Warszawa rozwijała się bardzo dynamicznie i liczyła w tym czasie kilkanaście tysięcy mieszkańców. Powstały pierwsze wodociągi, brukowano ulice a wielkim osiągnięciem inżynierskim był pięćset metrowy most przez Wisłę. Jednak najazd Szwedów przerwał rozwój

miasta, wiele rezydencji magnackich uległo zniszczeniu, a dzieła sztuki i inne dobra zostały wywiezione przez najeźdźców do Szwecji. Dopiero za czasów króla Jana II Sobieskiego ponownie nastąpił rozkwit stolicy.

Po rozbiorach Polski dokonanych przez Niemcy, Austro-Węgry i Rosję Warszawa dostała się pod panowanie Rosji i siłą rzeczy przestała pełnić oficjalną rolę stolicy państwa, jednak dla Polaków zawsze tą stolicą była, aż do odzyskania niepodległości w listopadzie 1918 roku kiedy to znów stała się siedzibą władz Rzeczypospolitej Polskiej i stolicą kraju.

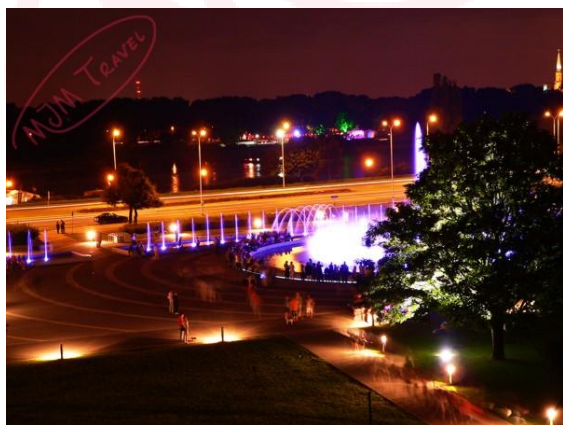
I tak historia Warszawy, przez różne koleje losu, toczyła się aż do II Wojny Światowej.

1X 1939 od bombardowania przez lotnictwo niemieckie rozpoczęła się trwająca 5 lat okupacja Warszawy, która weszła w skład Generalnej Guberni. Z dużej części miasta wyodrębniono Getto Warszawskie, do którego przesiedlono ponad pół miliona Żydów. Warunki życia były tam straszne. Do połowy 1942 zmarło bądź zginęło tam ponad 100 000 Żydów. W lecie 1942 Niemcy zaczęli likwidację Getta wywożąc do Treblinki na śmierć ponad 300 000 ludności żydowskiej. 19 IV 1943 wybuchło powstanie w getcie. W czasie walk i pacyfikacji powstania Hitlerowcy zabili kilkadziesiąt tys. ludzi, a po skończonych walkach teren zajmowany przez Getto Warszawskie został zrównany z ziemią. Nie zostawiono nawet ruin budynków.

Pomnik Bohaterów Getta

Gdy latem 1944 wojska rosyjskie stanęły na lewym brzegu Wisły, w Warszawie 1 sierpnia wybuchło Powstanie Warszawskie. Walki trwały dwa miesiące i zakończyło się kapitulacją powstańców. W odwecie za zryw wyzwoleńczy Niemcy zrównali stolicę Polski z ziemią. Szacuje się, że straty materialne wyniosły 45 miliardów dolarów a śmierć w czasie wojny poniosło 700 tysięcy ludzi czyli.

Widok na Wisłę ze Starego Miasta

Pałac Kultury i Nauki, do niedawna noszący imię J. Stalina. Symbolicznym zwieńczeniem odbudowy miasta ze zniszczeń wojennych była odbudowa Zamku Królewskiego. Odbudowę zakończono w 1974 roku a wykończenia i wyposażanie wewnątrz trwało do 1988 roku.

więcej niż łączne straty wojenne w ludziach USA i Wielkiej Brytanii. Po wojnie Warszawa została odbudowana, ale tylko Stare Miasto, kilka ulic między innymi Krakowskie Przedmieście i Plac Teatralny zostały zrekonstruowane nawiązując do przedwojennej architektury

Generalnie w latach powojennych w architekturze obowiązywała doktryna socrealizmu. Przykładem takich rozwiązań jest Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa oraz osiedle mieszkaniowe Muranów. W podobnym stylu wybudowano „dar narodów ZSRR dla narodu polskiego” jakim był

Obecnie Warszawa jest zupełnie inna od tej z przed wojny. Większość dzielnic zupełnie zmieniła swój charakter. Dość wspomnieć o tym, że przed wojną Warszawa była największym w Europie skupiskiem ludności żydowskiej, która zamieszkiwała głównie północne części miasta: Muranów, Powązki, Leszno. Dziś ślady kultury Żydów to niewielka część tego co było przed wojną: synagogi, teatry, instytuty historyczne, szkoły, żłobki. Wszystko to zostało bezpowrotnie zniszczone a ludzie wymordowani. Po wojnie do Warszawy nie tylko powracali ocaleni Warszawiacy, ale napływało też wiele osób z różnych stron kraju. To spowodowało, że miasto stało się tygłem różnych kultur i obyczajów. Widać to również w

Pomnik Adama Mickiewicza

architekturze budynków, gdyż do odbudowy stolicy włączył się cały naród. Dzięki temu dzisiejsza Warszawa jest miastem mocno zróżnicowanym i kolorowym. Każdy znajdzie tu coś, co go poruszy i zacieka. I gdy raz przyjedzie zobaczyć stolicę Polski, na pewno jeszcze tu wróci.

Zapraszam do [galerii](#) subiektywnie ukazującej moje miasto.

[powrót](#)